

پہل حدیث نبوی ﷺ

حدیث
الشریف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امور مکاتب قرآن شهرستان تایباد

مرکز پخش:

خراسان رضوی، تایباد، حوزه علمیه مظهر التوحید، دفتر امور مکاتب قرآن

تلفن: ۰۹۱۵۱۲۶۲۱۳۴

<http://baquran.net/>

سرشناسه: م. ک

عنوان: چهل حدیث شماره ۱

مشخصات ظاهری: ۴۸ صفحه

وضعیت فهرست نویسی:

موضوع: حدیث

رده بندی کنگره: ۶۴/۱۳;d۱۳۹۶

رده بندی دیویی: ۹۶۱/۲۵۱

شماره کتابخانه ملی: ۳۷۵۴۶۰۲۱

مشخصات کتاب

تهیه و تنظیم: م. ک

نوبت چاپ: اول

تیراژ: ۳۰۰۰

ناشر: آوای اسلام

صفحه: ۴۸

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«مَنْ حَفِظَ عَلَيَّ أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا
مِنْ أَمْرِ دِينِنَا بَعَثَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ»
(شعب الإيمان)

هر کس از امت من چهل حدیث
حفظ نماید (که) در امر دینش (به وی
نفع برساند) خداوند روز قیامت او را
در گروه فقها و علما حشر می کند.

<http://baquran.net/>

مقدمه

الله تعالی را شاکر و سپاسگزاریم که توفیق تهیه این کتابچه‌ی حدیث را جهت استفاده در کلاسهای مکاتب قرآن، به ما عنایت فرمود و از تمامی کسانی که ما را در این امر خیر یاری نمودند نهایت تقدیر و تشکر را داریم. این کتابچه با اهداف زیر تهیه و تنظیم گردیده است:

۱) به عنوان یک فرد مسلمان آگاهی از سخنان پیامبر ﷺ و عمل به این احادیث نورانی و رساندنشان به دیگران.

۲) در اولویت قرار دادن حفظ احادیث پیامبر ﷺ به جای حفظ دیگر سخنان.

۳) بخاطر سپردن متن عربی حدیث به صورت صحیح و آگاهی از معنی و ترجمه درست آن.

۴) آشنایی با کتب و منابع احادیث تا اینکه هر نوع سخنی به پیامبر ﷺ نسبت داده نشود.

<http://baquran.net/>

نحوه و شرایط حفظ احادیث:

📖 دانش‌آموزان باید احادیث را با متن عربی، ترجمه فارسی و منبع روایت حدیث حفظ نمایند.

📖 دانش‌آموزان باید احادیث را از حفظ، ابتدا متن عربی حدیث را با گفتن کلمه **قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، سپس منبع روایت حدیث و در پایان ترجمه فارسی حدیث را بگویند.

فهرست

- حدیث ۱ «هدف از کارها» صفحه ۸
- حدیث ۲ «تبلیغ رسالت پیامبر ﷺ» ۹
- حدیث ۳ «بهترین افراد» ۱۰
- حدیث ۴ «سخن نیکو» ۱۱
- حدیث ۵ «سخن چینی» ۱۲
- حدیث ۶ «قطع رابطه‌ی خویشاوندی» ۱۳
- حدیث ۷ «بهترین مردم» ۱۴
- حدیث ۸ «در امان بودن از دست و زبان» ۱۵
- حدیث ۹ «تقلب و فریبکاری» ۱۶
- حدیث ۱۰ «دنیا برای مؤمن و کافر» ۱۷
- حدیث ۱۱ «دعای حافظ قرآن» ۱۸
- حدیث ۱۲ «ارزش نیکی» ۱۹
- حدیث ۱۳ «راهنمایی به سوی خیر» ۲۰
- حدیث ۱۴ «تشکر از دیگران» ۲۱
- حدیث ۱۵ «زیبا خواندن قرآن» ۲۲
- حدیث ۱۶ «اهل قرآن» ۲۳
- حدیث ۱۷ «حفظ نداشتن قرآن» ۲۴
- حدیث ۱۸ «پیروی نکردن از سنت پیامبر ﷺ» ۲۵
- حدیث ۱۹ «رحم نکردن بر مردم» ۲۶
- حدیث ۲۰ «اخلاق نیکو» ۲۷

- حدیث ۲۱ (بهترین و بدترین مکانها) ۲۸
- حدیث ۲۲ (شبیه کردن خود به دیگران) ۲۹
- حدیث ۲۳ (بالا و پایین رفتن مقام با قرآن) ۳۰
- حدیث ۲۴ (ترک نماز) ۳۱
- حدیث ۲۵ (درود بر پیامبر ﷺ) ۳۲
- حدیث ۲۶ (زنده نگه داشتن سنت پیامبر ﷺ) ۳۳
- حدیث ۲۷ (فضیلت نماز صبح و عصر) ۳۴
- حدیث ۲۸ (نیکو تلاوت کردن قرآن) ۳۵
- حدیث ۲۹ (آنچه را برای خود می پسندی) ۳۶
- حدیث ۳۰ (رضایت والدین) ۳۷
- حدیث ۳۱ (توبه از گناه) ۳۸
- حدیث ۳۲ (اراده‌ی خیر خدا به کسی) ۳۹
- حدیث ۳۳ (فضیلت نماز سنت صبح) ۴۰
- حدیث ۳۴ (مؤمن باهوش) ۴۱
- حدیث ۳۵ (حیا نکردن) ۴۲
- حدیث ۳۶ (بزرگترین گناهان) ۴۳
- حدیث ۳۷ (قسم به نام خدا) ۴۴
- حدیث ۳۸ (راستگویی) ۴۵
- حدیث ۳۹ (مثال مؤمن برای مؤمن) ۴۶
- حدیث ۴۰ (نشانه‌های منافق) ۴۷

﴿هدف از کارها﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

احمدیث
الشریف

﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ﴾

(صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ)

قطعاً ارزش اعمال و کارهای انسان تنها به نیت و اهداف او بستگی دارد.

إِنَّمَا (ان+مَا) : قطعاً، تنها

الْأَعْمَالُ : اعمال و کارها

بِالنِّيَّاتِ (ب+النِّيَّاتِ) : به نیتها

﴿تبلیغ رسالت پیامبر ﷺ﴾

۲

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

احمدیث
الشریف

﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾

(صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ)

رسالت من پیامبر ﷺ را تبلیغ کنید اگر چه یک
آیه هم باشد.

بَلِّغُوا: تبلیغ کنید.

عَنِّي (عَنْ + ي): از من

لَوْ: اگرچه

آيَةً: آیه

﴿بهترین افراد﴾

۳

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ﴾

احادیث
الشریف

(صحیح البخاری)

بهترین شما کسی است که قرآن را یاد بگیرد و آن را به دیگران یاد دهد.

خَيْرُكُمْ (خَيْرُ + كُمْ): بهترین شما

مَنْ: کسی

تَعَلَّمَ: یاد بگیرد، تعلیم بگیرد.

عَلَّمَهُ (عَلَّمَ + هُ): یاد بدهد آنرا، تعلیم بدهد آنرا

<http://baquran.net/>

سخن نیکو

۴

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ»

(صحيح البخارى)

سخن نیکو صدقه محسوب می شود.

الْكَلِمَةُ: سخن، کلام

الطَّيِّبَةُ: نیکو، پاک و طیب

سخن چینی

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَاءٌ

(صحيح البخاری)

سخن چین داخل جنت نمی گردد.

۵

احادیث
الشریف

لَا يَدْخُلُ: داخل نمی گردد.

الْجَنَّةُ: بهشت

نَمَاءٌ: سخن چین

﴿قطع رابطه‌ی خویشاوندی﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ﴾

(صحیح البخاری)

احمدیث
الشریف

کسی که رابطه‌ی خویشاوندی را قطع کند به بهشت وارد نمی‌شود.

لَا يَدْخُلُ: داخل نمی‌گردد

الْجَنَّةَ: بهشت

قَاطِعٌ: قطع کننده‌ی رابطه‌ی خویشاوندی

﴿بدترین مردم﴾

۷

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿إِنَّ شَرَّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهِينِ﴾

(صحیح البخاری)

احمدیث
الشریف

همانا بدترین مردم، انسان دو رو است.

إِنَّ: بدستی که، همانا، قطعاً

شَرَّ: بدترین

النَّاسِ: مردم

ذُو: دارای، صاحب

الْوَجْهِينِ (الْوَجْهَ+ين): دو رو

۸

﴿در امان بودن از دست و زبان﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ

لِسَانِهِ وَيَدَيْهِ﴾ (صحيح البخاری)

مسلمان (واقعی) کسی است که دیگر مسلمانان

از دست و زبانش در سلامت و امان باشند.

الْمُسْلِمُ: مسلمان

مَنْ: کسی، هر کس

سَلِمَ: سالم و در امان بماند.

مِنْ: از

لِسَانِهِ (لِسَان+ه): زبانش

يَدَيْهِ (يَد+ه): دستش

<http://baquran.net/>

۹

﴿تَقَلُّبٌ وَفَرِيبْكَارِي﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿مَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا﴾

(صَحِيحُ مُسْلِمٍ)

کسی که با ما تقلب و فریبکاری کند از ما نیست.

عَشَّنَا (عَشَّ + نَا) : تقلب و فریبکاری کند با ما

فَلَيْسَ (فَ + لَيْسَ) : پس نیست.

مِنَّا (مِنْ + نَا) : از ما

﴿ دنیا برای مؤمن و کافر ﴾

۱۰

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ﴾

(سُنَنِ تِرْمِذِي)

دنیا برای انسان مؤمن زندان است و برای انسان کافر بهشت.

سِجْنُ: زندان

جَنَّةُ: بهشت

﴿دعای حافظ قرآن﴾

۱۱

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿لِحَامِلِ الْقُرْآنِ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ﴾

(صحیح مسلم)

برای حامل (حافظ) قرآن دعایی اجابت شده است.

لِحَامِلِ (ل+حَامِلِ): برای حامل (حافظ)

دَعْوَةٌ: دعایی، درخواستی

مُسْتَجَابَةٌ: اجابت شده، پذیرفته شده

«ارزش نیکی»

۱۲

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

احمدیث
الشریف

«كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ»

(صحیح مسلم)

هر نیکی صدقه محسوب می شود.

كُلُّ مَعْرُوفٍ

صَدَقَةٌ

۱۳

احمدیث
الشریف

﴿راهنمایی به سوی خیر﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ﴾

(سُنَن ابوداود)

راهنمایی کننده به سوی خیر، همانند انجام دهنده آن عمل خیر است. (یعنی به همان اندازه که به انجام دهنده آن کار خیر، ثواب می‌رسد به او نیز ثواب می‌رسد.)

الدَّالُّ: راهنمایی کننده

عَلَى: به سوی، بر

الْخَيْرِ: خیر و نیکی

كَفَاعِلِهِ (ك+فَاعِل+ه): مانند انجام دهنده آن

«تَشْكُرُ از دیگران»

۱۴

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ

اللَّهِ» (سُنَن تَرْمِذِي)

هر کس از مردم تشکر نکند، شکر الله را هم آدا

نمی کند.

لَمْ يَشْكُرِ (لَمْ + يَشْكُرِ): تشکر نکند

النَّاسَ: مردم

زیبا خواندن قرآن

۱۵

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

احمدیث
الشریف

زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ

(صحیح البخاری)

قرآن را با صدایتان زینت دهید. (آنرا به زیبایی تلاوت کنید.)

زَيِّنُوا: زینت و زیبایی دهید، مُزَيِّن کنید
بِأَصْوَاتِكُمْ (ب+أَصْوَاتِكُمْ): با صداهایتان

«اهل قرآن»

۱۶

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ»

(مُسْنَدُ إِمَامِ أَحْمَد)

اهل قرآن، آنها اهل خدا و از خواصّ بارگاه الهی هستند.

أَهْلٌ: اهل، خانواده

هُمْ: آنها، ایشان

خَاصَّتُهُ (خَاصَّةٌ+هُ): خاصّ آن، برگزیدگان آن

﴿حفظ نداشتن قرآن﴾

۱۷

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿إِنَّ الَّذِي لَيْسَ فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِّنَ

الْقُرْآنِ كَالْبَيْتِ الْخَرَبِ﴾ (سنن ترمذی)

یقیناً کسی که در دلش چیزی از قرآن نیست،

مانند خانه‌ای ویران است.

الَّذِي: کسی که

لَيْسَ: نیست

جَوْفِهِ (جَوْفٍ+ه): دلش، درونش

شَيْءٌ: چیزی

كَالْبَيْتِ (ك+الْبَيْتِ): مانند خانه‌ای

الْخَرَبِ: خراب و ویران

<http://baquran.net/>

﴿پیروی نکردن از سنت پیامبر ﷺ﴾

۱۸

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْحَدِيثُ
الشَّرِيفُ

﴿مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي﴾

(صحیح البخاری)

کسی که از سنت و روش من محمد ﷺ روی گرداند
و پیروی نکند پس از من نیست.

رَغِبَ: روی گرداند و پیروی نکند.

عَنْ: از

سُنَّتِي (سُنَّةٌ + ي): سنت من را

فَلَيْسَ (فَأَ + لَيْسَ): پس نیست

مِنِّي (مِنْ + ي): از من

<http://baquran.net/>

۱۹

﴿رحم نکردن بر مردم﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ﴾

(صحیح البخاری)

هرکس که بر مردم رحم نکند الله بر او رحم نمی کند.

لَا يَرْحَمُ: رحم نمی کند.

مَنْ: هرکس، کسی که

النَّاسَ: مردم، انسانها

«اخلاق نیکو»

۲۰

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«إِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقاً»

(صحيح البخاری)

بهترین شما کسی است که اخلاقش از همه بهتر

باشد.

خياركم (خيار+كم): بهترین شما

احسنكم (احسن+كم): نیکوترین شما

«بهترین و بدترین مکانها»

۲۱

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا وَابْغَضُ

الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا» (صحیح مسلم)

محبوبترین مکانها در نزد خدا مسجدهای آنجا هستند و ناراحت کنندهترین مکانها در نزد خدا بازارهای آنجا است.

أَحَبُّ: محبوبترین، دوست داشتنیترین

الْبِلَادِ: مکانها، سرزمینها

إِلَى: به نزد، به سوی

مَسَاجِدُهَا (مَسَاجِدُ+ها): مسجدهای آن

ابْغَضُ: ناراحت کنندهترین، بدترین

أَسْوَاقُهَا (أَسْوَاقُ+ها): بازارهای آن

<http://baquran.net/>

«شبه کردن خود به دیگران»

۲۲

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ»

احادیث
الشریف

(سنن ابوداود)

کسی که خود را شبیه قوم و گروهی گرداند جزء آنها به حساب می آید.

تَشَبَهَ: شبیه گرداند.

بِقَوْمٍ (بِ+قَوْمٍ): به قوم و گروهی

فَهُوَ (فَ+هُوَ): پس او

مِنْهُمْ (مِنْ+هُمْ): از آنها، از ایشان

۲۳

﴿بِالَا وَ پائین رفتن مقام با قرآن﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَ

يَضَعُ بِهِ آخِرِينَ﴾ (صحیح مسلم)

قطعاً خداوند به وسیله این کتاب (قرآن) عده‌ای را بالا می‌برد و عده‌ای دیگر را به وسیله آن پایین می‌آورد.

يَرْفَعُ: بالا می‌برد

بِهَذَا (بِ+هَذَا): به این، به وسیله این

أَقْوَامًا (أَقْوَام): قومها و گروههایی

يَضَعُ: پایین می‌آورد، پست می‌کند.

بِهِ (بِ+هِ): به آن، به وسیله آن

آخِرِينَ: دیگران

﴿ترک نماز﴾

۲۴

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ تَرْكُ

الصَّلَاةِ﴾ (صحيح مسلم)

(فاصله) میان بنده و کفر، ترک نماز است.

بَيْنَ: میان

الْعَبْدُ: بنده، انسان

تَرْكُ الصَّلَاةِ: ترک نماز

﴿درود بر پیامبر ﷺ﴾

۲۵

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

عَشْرًا﴾ (صحيح مسلم)

کسی که یک درود و صلوات بر من محمد ﷺ بفرستد خداوند ده درود و رحمت بر او می فرستد.

صَلَّى: درود و صلوات فرستاد.

عَلَيَّ (عَلِي + ي): بر من

وَاحِدَةً: یکی

عَلَيْهِ (عَلِي + ه): بر او

عَشْرًا (عَشْر): ده

<http://baquran.net/>

«زنده نگه داشتن سنت پیامبر ﷺ»

۲۶

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«مَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْبَبَنِي وَمَنْ أَحْبَبَنِي

كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ» (سنن ترمذی)

هرکس سنت مرا زنده کند به طور قطع مرا دوست داشته و کسی که با من محبت و دوستی داشته باشد به همراه من در بهشت است.

أَحْيَا: زنده کند، احیا کند

سُنَّتِي (سَنَّةٌ + ي): سنت من را

فَقَدْ (فَ + قَدْ): پس قطعاً، پس یقیناً

أَحْبَبَنِي (أَحَبَّ + ن + ي): دوست داشته من را

كَانَ: می باشد

مَعِيَ (مَعَ + ي): به همراه من

<http://baquran.net/>

﴿فضیلت نماز صبح و عصر﴾

۲۷

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿مَنْ صَلَّى الْبُرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾

(صحیح البخاری)

هر کس نماز صبح و عصر را (همیشه) بخواند داخل
جنت می گردد.

صَلِّي: نماز خواند.

الْبُرْدَيْنِ: دو وقت صبح و عصر

دَخَلَ: داخل شد.

«نیکو تلاوت کردن قرآن»

۲۸

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ فَلَيْسَ مِنَّا»

احادیث
الشریف

(سنن ابوداود)

کسی که قرآن را با صدای نیکو تلاوت نکند، از ما نیست.

لَمْ يَتَغَنَّ: با صدای نیکو تلاوت نکند.
فَلَيْسَ (فَ + لَيْسَ): پس نیست.

۲۹

﴿ آنچه را برای خود می‌پسندی ﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ

مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ ﴾ (صحيح مسلم)

مؤمن (کامل) نمی‌شود هیچ یک از شما، تا وقتی که برای برادرش دوست بدارد آنچه را برای خودش دوست می‌دارد.

لَا يُؤْمِنُ (لا + يُؤْمِنُ): مؤمن نمی‌شود.

أَحَدُكُمْ (أَحَدُ + كُمْ) هیچ یک از شما

حَتَّىٰ: تا وقتی که، تا اینکه

يُحِبُّ: دوست بدارد. دوست می‌دارد.

لِأَخِيهِ (لِ + أَخِي + هِ): برای برادرش

مَا: آنچه لِنَفْسِهِ (لِ + نَفْسِ + هِ): برای خودش

<http://baquran.net/>

رضایت والدین

۳۰

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«رَضِيَ الرَّبُّ فِي رَضِي الْوَالِدِ وَسَخَطُ

الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ» (سنن ترمذی)

رضایت و خشنودی خداوند در رضایت و خشنودی پدر است و ناراحتی و نارضایتی خداوند در ناراحتی و نارضایتی پدر است.

رَضِيَ: رضایت و خشنودی

الرَّبُّ: پروردگار، خداوند

الْوَالِدُ: پدر

سَخَطُ: ناراحتی و نارضایتی

<http://baquran.net/>

﴿توبه از گناه﴾

۳۱

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ﴾

(سنن ابن ماجه)

توبه کننده از گناه مانند کسی است که گناهی
برایش نیست.

التَّائِبُ: توبه کننده

الذَّنْبُ: گناه

كَمَنْ (ك+مَنْ): همانند کسی

لَا: نیست

لَهُ (ل+هُ): برایش

<http://baquran.net/>

﴿اراده‌ی خیر خدا به کسی﴾

۳۲

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي

الدِّينِ﴾ (صحیح مسلم)

کسی که خداوند برای او اراده‌ی خیر می‌کند، او را در دین دانشمند و عالم می‌گرداند.

يُرِدُ: اراده می‌کند.

بِهِ (بِه): به او، برای او

خَيْرًا (خَيْر): خیری را

يُفَقِّهَهُ (يُفَقِّهُهُ): دانشمند و فقیه می‌کند او را

<http://baquran.net/>

﴿فضیلت نماز سنّت صبح﴾

۳۳

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَ

مَا فِيهَا﴾ (صحيح مسلم)

دو رکعت نماز (سنّت) صبح از دنیا و آنچه در
دنیاست بهتر است.

رَكَعَتَا (رَكَعَة + تَان) : دو رکعت

الْفَجْرِ : صبح

خَيْرٌ : بهتر

فِيهَا (فِي + هَا) : در آن

<http://baquran.net/>

﴿مؤمن باهوش﴾

۳۴

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿لَا يُدْعُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ

مَرَّتَيْنِ﴾ (صحيح البخارى)

مؤمن (واقعی) از یک سوراخ دوبار گزیده نمی شود.

لَا يُدْعُ (لا + يُدْعُ): گزیده نمی شود.

جُحْرٍ: سوراخ

وَاحِدٍ: یک

مَرَّتَيْنِ (مَرَّةً + يَنْ): دو مرتبه، دوبار

﴿حیا نکردن﴾

۳۵

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿إِذَا لَمْ تَسْتَحِيْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ﴾

(صحيح البخاری)

وقتی حیا نکردی پس هر آنچه می خواهی بکن.

إذا: اگر، هر گاه، وقتی

لَمْ تَسْتَحِيْ (لَمْ + تَسْتَحِيْ): حیا نکردی

فَاصْنَعْ (فَ + اصْنَعْ): پس انجام بده، بکن

شِئْتَ: می خواهی

﴿بزرگترین گناهان﴾

۳۶

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿أَكْبَرُ الْكَبَائِرِ: الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ وَ

عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ﴾ (صحيح البخارى)

بزرگترین گناهان: شرک به خدا و نافرمانی

والدین است.

أكبر: بزرگترین

الكبائر: گناهان کبیره

الإشراق: شرک و وزیدن، شریک گرفتن

عقوق: ناراحتی و نارضایتی

الوالدین: پدر و مادر

<http://baquran.net/>

﴿قسم به نام خدا﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿أَلَا مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلَا يَحْلِفُ

إِلَّا بِاللَّهِ﴾ (صحيح البخاري)

۳۷

احمدیث
الشریف

آگاه باشید، هر کس که می خواهد سوگند یاد کند، فقط به نام الله، سوگند یاد کند.

أَلَا: آگاه باشید.

كَانَ: می باشد.

حَالِفًا (حَالِف): سوگند خورنده، قسم خورنده.

فَلَا يَحْلِفُ (فَ+لَا+يَحْلِفُ): پس سوگند نخورد.

إِلَّا: مگر، بجز

<http://baquran.net/>

راستگویی

۳۸

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ﴾ (صحيح البخاري)

همانا راستگویی انسان را به نیکی هدایت می کند
و نیکی انسان را به بهشت می رساند.

الصِّدْقُ: راستگویی

يَهْدِي: هدایت می کند.

الْبِرُّ: نیکی

﴿مثال مؤمن برای مؤمن﴾

۳۹

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ

يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا﴾ (صحيح البخارى)

یقیناً (مثال) مؤمن برای مؤمن مانند ساختمان است که هر بخش آن باعث تقویت بخش دیگرش می شود.

لِلْمُؤْمِنِ (لِ+الْمُؤْمِنِ): برای مؤمن

كَالْبُنْيَانِ (كَ+الْبُنْيَانِ): مانند و شبیه ساختمان

يَشُدُّ: تقویت و محکم می کند.

(بَعْضُ+هُ): بعضی اش

بَعْضًا (بَعْضُ): بعضی

<http://baquran.net/>

نشانه‌های منافق

۴۰

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

﴿آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَ

إِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ﴾

(صحيح البخاری)

نشانه‌ی منافق سه چیز است: در سخن گفتن دروغ می‌گوید، خلاف وعده می‌کند، در امانت خیانت می‌کند.

ثَلَاثٌ: سه

آیة: نشانه

كَذَبَ: دروغ گفت.

حَدَّثَ: سخن گفت

وَعَدَ: وعده و قول داد.

أَخْلَفَ: خلاف وعده کرد.

خَانَ: خیانت کرد.

أُؤْتِمِنَ: امانت داده شود.

<http://baquran.net/>

مشخصات:

..... نام:

..... نام خانوادگی:

..... نام مکتب (مسجد):

..... تلفن: